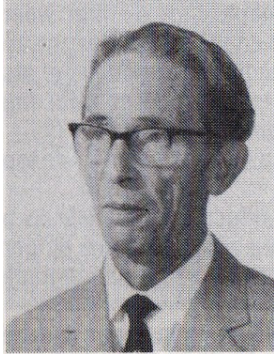

1940 – 1949, HET ONTSTAAN

Veritas is opgericht op nieuwjaarsdag 1940 in cafe zaal Heijmans (Harmoniezaal) door een aantal voetbalenthousiasten: onder voorzitterschap van Willem Stienen (textielhandelaar), secretaris Fernao van den Heuvel (timmerman) en penningmeester Sjeng Heijmans (zaalhouder). 1ste bestuur van Veritas:

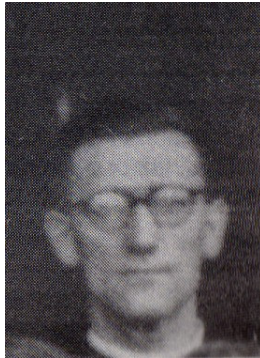
Willem Stienen (voorzitter)

Fernao van den Heuvel (secretaris)

Sjeng Heijmans (penningmeester)

Pater Vlind (geestelijk adviseur)

Natuurlijk is er voordien al menig balletje getrapt. Allereerst door de jeugd op straat of in de "galei", een laagte tussen de grote lanen van kasteel Borgitter. De bal... zelfgemaakt van reepjes fietsenbinnenband of een gedroogde varkensblaas. Deze blazen worden door de jongens opgehaald bij de boeren in de slachtmaand november, met een stuk riet opgeblazen en te drogen gehangen. Zo'n "bal" gaat dan wel een paar dagen mee. Met een afgedankte tennisbal is men de koning te rijk. Voetbalschoenen, die heeft men niet, evenmin als sokken, een broekje of truitje. Gevoetbald wordt op klompen of om die te sparen, op blote voeten. De groteren richten in de dertigerjaren een club op: Excelsior (Hoger Op), maar de leden, zo blijkt uit de overlevering, zijn niet zulke lieve jongemannen. Ze jagen soms de scheidsrechter naar huis, delen wel eens klappen uit, etc. daarom komt er spoedig een eind aan deze club. De naam Excelsior is besmet en daarom wordt voor de nieuw opgerichte vereniging, op voorstel van Fernao van den Heuvel, de naam Veritas = Trouw = Waarheid gekozen. Hoe waar deze naam, want hoevelen zijn sindsdien met Veritas "geTROUWd". De club krijgt de beschikking over een stuk grond van de Paters Kruisheren en van de familie Van Ratingen (pacht f 9,- per jaar) daar waar nu de honden worden getraind van de hondenvereniging "De trouwe Vriend". Het terrein is behoorlijk ongelijk en 't gras wil er maar moeilijk groeien. Er komt een afrastering tussen publiek en veld: iedere 5 meter een betonnen paal en daar tussen een staalkabel.

Geen kleedlokaal. Wel later een soortement afdak van enkele omgehakte dennen en een dak dichtgetimmerd met platgeslagen teerblikken. Is 't erg warm dan wordt het natuurlijk oppassen geblazen voor teervlekken. Maar 't is dan ook meer bedoeld als schuilplaats voor spelers en bestuur als het heel hard regent. Voetbalspullen worden door de Neeritterse spelers thuis aangetrokken. Over deze spullen in winterdag een dikke overjas en dan te voet of per fiets naar het veld, 't hoofd veelal bedekt met een alpinopet, die enkele spelers ook onder het voetballen ophouden. De gasten worden ontvangen in Cafe Harmoniezaal Heijmans en kunnen aldaar hun voetbaltenu aantrekken. Over de Ringstraat, niet verhard en met karrensporen, met een smal fietspadje (40 cm) aan de linkerkant, fietsen de gasten naar het terrein "Op de Hei". Na afloop over dezelfde weg terug en bij Heijmans gekomen wordt 't voetbalplunje uitgetrokken en kan men bij de put water pakken in een teiltje en zich wassen.

De taak van het bestuur is het iedere zaterdag het veld zo egaal mogelijk proberen te maken, de gaten te vullen, de heuveltjes te slechten en graszoden op de juiste plaats te leggen. Dan moeten de lijnen worden gekalkt, lijnen die op veel plaatsen met de rust al niet meer te vinden zijn. Is er een toernooi, en die zijn er in de beginjaren nogal eens, dan zorgen enkele bestuursleden voor een grote kuip. Met melkbussen op een fietskarretje wordt water aangevoerd en dat dient dan voor koeling van de flesjes "De Snelle Sprong", een soort limonadegazeuse. Uit het eerste reglement blijkt dat ook de spelers een taak hebben wat betreft het terrein . Art. 15 luidde: "Voor de competitiewedstrijden zal het terrein door de spelers ZELF in orde worden gebracht, zoals lijnen trekken, netten hangen, enz." Entree wordt niet aan de ingang geheven, want die is er niet, maar tijdens de wedstrijd gaan enkele bestuursleden met een sigarenkistje langs 't publiek en vragen een soort kijkgeld (f 0,25). Ze overhandigen daarbij een toegangskaartje, maar liever niet. Van ieder afgegeven kaartje moet nl. aan de gemeente gemakkelijheidsbelasting worden afgedragen.

De jongeman die wil gaan voetballen, wordt direct geconfronteerd met grote kosten: f 10,- voor een paar voetbalschoenen. De meeste beginnen dan ook op "vaarsjoon", werkschoenen voor op 't veld. Anderen trekken Sjeng Heijmans aan de jas en vragen hem f 10,- ter leen. Dit bedrag moet dan wekelijks met een of twee kwartjes worden terugbetaald. Ook hebben de meesten geen fiets. Zeker niet in de oorlogsjaren. Soms heeft men voor een uitwedstrijd maar drie fietsen voor een heel elftal en die fietsen dan ook nog met vaste banden. Daar kunnen dan 9 spelers mee vervoerd worden. Per fiets drie: een op de stang, een op het zadel en die mag dan trappen, en een achterop. Komen de overige spelers niet te voet, dan voetbalt men met z'n negenen.

Aanvankelijk speelt men vooral mee in toernooien en seriewedstrijden. Om in competitieverband mee te doen voetbalt men onder de naam Thorn 2. Onder de oorlogsjaren wordt door de NSB-Burgemeester 't spelen in oranje trui's verboden. Dan speelt men liever niet of men doet mee bij de Manestraat. Overigens, Veritas speelde in oranje-zwart en pas later, rond 1960, in oranje-wit.

Nog enkele opmerkelijke artikelen uit 't eerste reglement:

Art. 6:"Alle toetredende leden betalen f 0,25 inleggeld en f 0,25 contributie per maand".

Art. 7:"Iedere maand zal een verplichte vergadering gehouden worden, waarna de contributie voldaan kan worden".

Art.14:"Voor de wedstrijden mogen de spelers geen alcoholische drank gebruiken".

Het reglement was getekend door W. Stienen (voorzitter), Pater P. Vlind (geest. Adviseur) en Ferd. V.d. Heuvel (secretaris).

De eerste spelers??? Het volgende rijtje zal zeker niet compleet zijn: Veger (keeper en politieman), Engel en Sef Ramakers, (rooie) Kuijpers (douanier en trainer), Pierre Corstjens, Ber Segers, Jac en Harrie Munnecom, Max van Ratingen, Joep en Nie van Bilzen, Charles Geusen, Neer Munnecom, Math. Leeters. Ber Dreessen, Jac Huijskens, Joep Ressen, Neer Stienen en Harrie Peeters.

Seizoen 1946-1947:

Een der eerste (jeugd)elftallen (1947?). Staande v.l.n.r.:Teng Rutten, Ber Huijskens, Frans Geusen, Tjeu Greijn, Jac Huijskens, Piet v/d Heuvel, (Paul uit Den Haag). Knielend: Ton Jeurninck, Pierre v.d. Heuvel, Neer v.d. Heuvel. Zittend: Paul v.d. Heuvel, Lei Jeurninck, Tjeu van Ratingen.

Seizoen 1947-1948:

2e elftal ± 1948: Willem Stienen, Jan Theulen, Tjeu Greijn, Frans Geusen, Jac Huijskens, Max van Ratingen, Lei Kwaspen, 2e rij: Sef Segers, Pierre v/d Heuvel, Tjeu van Ratingen. 1e rij: Tjeu Theulen, Lei Jeurninck, Sef Ramakers, Lei Hansen.

Seizoen 1948-1949:

't Eerste elftal kwam uit in de 2e klasse afd. Limburg en werd kampioen in maart 1949. Reden voor de toenmalig secretaris Lei Kwaspen om aan het gemeentebestuur een verzoek in te dienen voor een nieuw voetbalveld. Maar er is, zo deelt het gemeentebestuur Veritas mee, voorlopig geen grond voor.

Kampioenselftal 1949 staande: Lei Kwaspen(secr), Joep Ressen, Ber Dreessen, Neer Stienen, Charles Geusen, Jacq Huijskens, Pierre Corstjens, Willem Stienen (lamb). Gekniel: Ber Segers, Harrie Peeters, Joep van Bilzen. Zittend: Engel Ramakers, Neer Munnecom, Math Leeters.